



Ме. май 2
Р 18.



Абдурахмон Расулӣ

Дӯрбиин

Бачаҳои азизу ширин!

Дар ин китоб, ки «Дурбин» ном
дорад, ман факат дурбино дар
назар надорам. Балки хоҳони
онам, ки ҳар қадоми шумо чун
қаҳрамони китоб дурбин,
дурназар, ва дурандеш бошед.

Дӯстӣ меҳрубони шумо,
Абдураҳмон Расулий

Расулий

05

КИТОБРО ДАР МӨҲЛАТИ ҚАИДШУДА
БАРГАРДОНЕД

ЭК
ЛУЗ

МТМ Ҷ.СИНАДВОРИЯ

ISBN 978-99947-

Meel May 2
P-18

was -

• **What is the role of the media?**

140^{тг}₆ Абдураҳмон Расулӣ



ДЧРБИН



2009

Грамчон аз он рӯзе, ки бо падараш ба клуби деҳа рафта, дар бораи сарҳадчиён филмеро тамошо кард ва дар он Серёжа ном писарбачаи дурбиндорро дид, ба дурбин ҳавас пайдо намуд. Дурбин чизи ачибест. Агар бо он ба атроф назар кунӣ, ҳама чизро дар наздикат мебинӣ. Ҳатто аз будааш калонтар карда нишон медиҳад.

Ҷӯрааш Воҳид ба Акрамчон гуфт, ки бобои ў дар ҷангал посбон аст ва ў низ дурбин гирифта мегардад. Чунон дурбин, ки агар бо он ба самолёти парида истода нигарӣ, ҷархояшро, тирезахояшро, ҳатто лётчикашро дид метавонӣ.

Суҳанони Воҳид шавқи Акрамчонро нисбат ба дурбин дучанд кард. Вай ҳар рӯз аз падараш мепурсид, ки кай ба шаҳр меравад. Падараш аз ин суоли Акрамчон тааҷҷуб менамуд ва мефаҳмид, ки писараш чаро шаҳрравии ўро мепурсад. Бинобар ин ў ба Акрамчон гуфт:

— Ба шаҳр кор надорам. Шаҳрравии ман ба ту чӣ аҳамият дорад?

— Мехоҳам дурбин дошта бошам...

— Дурбин? О ҳамин тавр гӯй-дия. Хайр дурбинро чӣ кор мекунӣ?

— Самолётро тамошо мекунам. Лётчикашро дидан меҳоҳам, — гуфт Акрамчон.

— Ҳуб писарам, ту баррачаатро ҷарондан гир, ман ба ту дурбин меорам, — гуфту ба кораш рафт падараш.

Акрамчон аз ҷунин ҷавоби падараш болу пар гирифта, баррачааш Алоро ба маргзор бурд. Ў ҷунон хурсанд буд, ки баробари Ало ҷасту ҳез карда, аз санг ба санг, аз як канори ҷӯйбор ба канори дигараш мепарид. Ў аз хурсандӣ гӯё маст шуда буд.

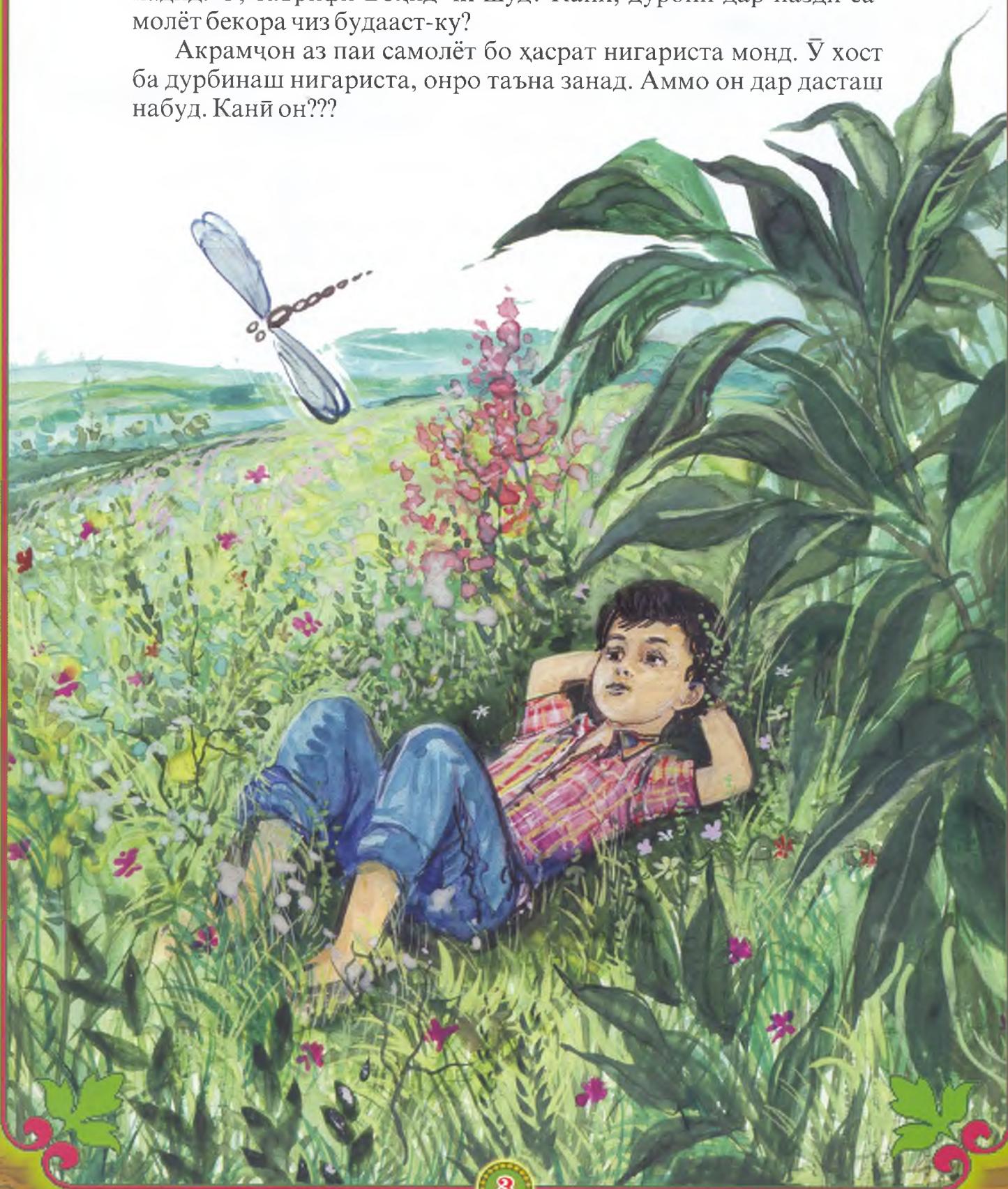
Акрамчон ҳаёлан дурбинро ба даст гирифта, бо он ба дурдор — ба заминҳои пахта менигарист, қатори сафедорҳоро аз назар мегузаронд, дурбинро ба сӯи зардқӯҳ нигаронида, дар домани он рамаи гӯсфандони Раҳимбоборо тамошо мекард...

Ногоҳ овози самолётро шунида монд. Ҳамоно ба ҷор тарафи осмон нигариста, онро ҷуст. Нест-ку. Пас ин овози қадом самолёт аст. Э, не, он самолёт набудагист... Ў дар роҳи қалон трактори дорукашонро дид. Ҳо, ана, ба сӯи пахтазор рафта истодааст. «Хайр, биё, онро ҳам як тамошо кунам — чӣ!» — Акрамчон дурбинашро ба трактор равона кард. Ана, аз мили дудбарояш дуди сиёҳ фагона мезанад. Ҷархҳои қалон — қалонаш ҷангӣ роҳро бароварда пеш меравад. Ана, дорухонааш... Э, ана, худи ронандааш, тоқиашро қаҷ монда, сурудеро замзама мекунад...

Дурбин, чӣ хел чизи нагз! Бо он ҳар чизро дидан мумкин аст. Падарам овардаанд. Рахмат, падарчон, ҳазор раҳмат... Ин хаёлоти Акрамчон барои ӯ чунон ширин буданд, чунон кайфияте мебахшиданд, ки ба тасвираш сухан ёфт намешавад. Ин вақт боз овози самолёт баланд шуд. Акрамчон тез аз ҷояш хест, дастонашро гирд карда, ба осмон нигарист. Самолёт!

Самолёт аз теппай сараш мегузашту, аммо Акрамчон ҳеч лётчикашро дида наметавонист. Ӯ ҳатто ҷарҳои самолётро надид. О, таърифи Воҳид чӣ шуд? Каний, дурбин дар назди самолёт бекора чиз будааст-ку?

Акрамчон аз паи самолёт бо ҳасрат нигариста монд. Ӯ хост ба дурбинаш нигариста, онро таъна занад. Аммо он дар дасташ набуд. Каний он???



Акрамчон ба хомхаёлиаш чунон завқ карда хандид, ки! Ӯ чунин пиндоштааст, ки ҳама чизро бо дурбин мебинад. «Сабр кун, падарам имрӯз ваъда дод, ки меорад, ана пас, тамошоро мебинӣ». – Акрамчон худро тасалло медод.

ӽ баррачаашро, ки шикамашро хуб сер карда буд, кашола карда, ба хонаашон рафт.

Падара什 дар рӯи кат чой нӯшида менишаст. Акрамчон салом дода ба назди падара什 омад.

– Акрамчон, ана ин барои ту, – падара什 лӯндаи қоғазпечро ба ӽ дароз кард. – Пагоҳ рӯзи таваллудат. Ба ин муносибат ба ту тӯхфа!

– Ин чӣ, падарҷон? – қоғазпечро кушода истода пурсид Акрамчон.

– Кушо, мебинӣ, – гуфт падара什.

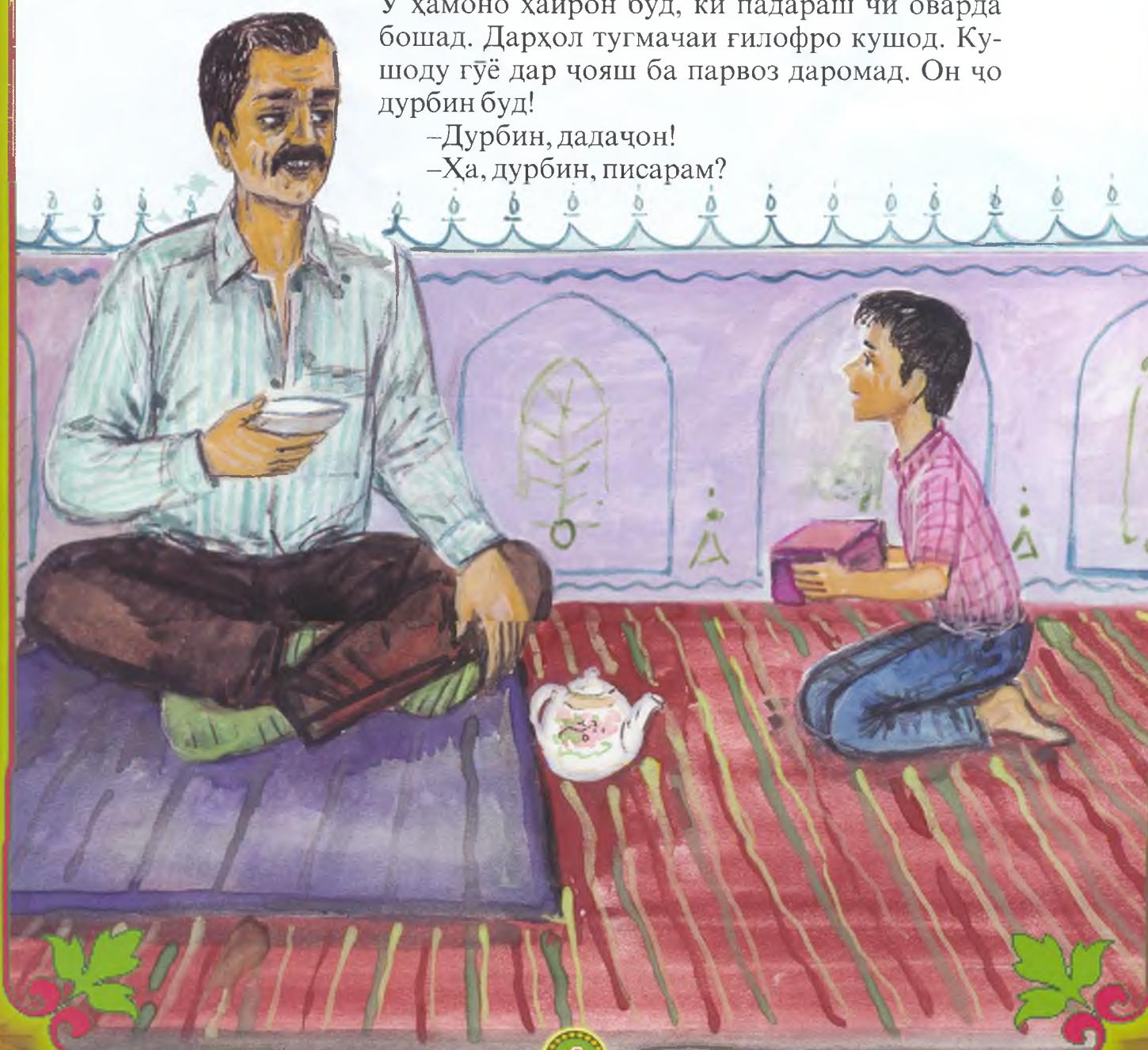
Модара什 Саломатхон ва апаш Мухайё низ дар гирди Акрамчон буданд.

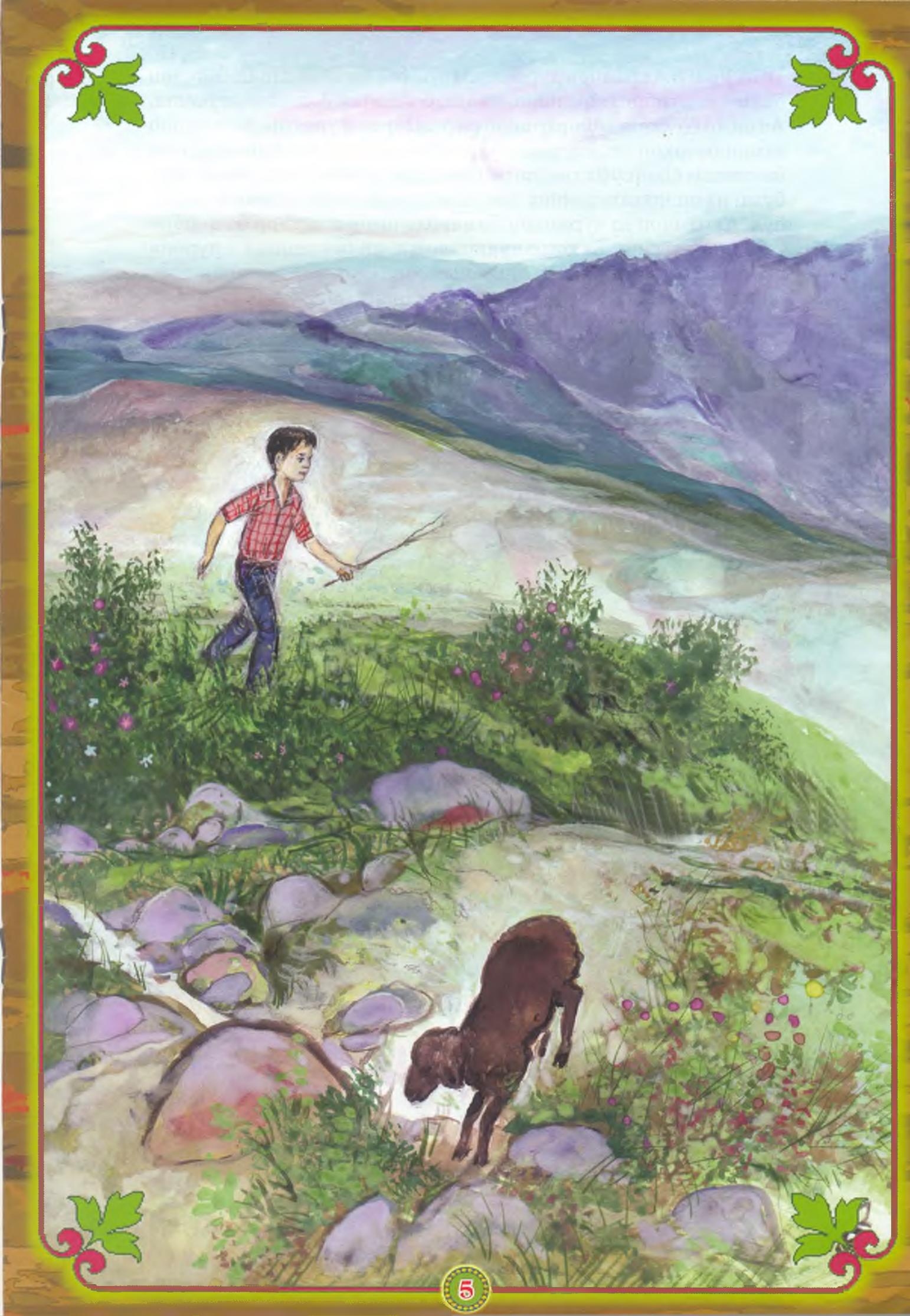
Акрамчон қоғазро кушода, як ғилофи ҷармини сиёҳро дид.

ӽ ҳамоно ҳайрон буд, ки падара什 чӣ оварда бошад. Дархол тугмаҳаи ғилофро кушод. Кушоду гӯё дар ҷояш ба парвоз даромад. Он ҷо дурбин буд!

– Дурбин, дадаҷон!

– Ҳа, дурбин, писарам?





– Ура! – Акрамчон дурбинро гирифта ба кӯча давид. Ӯ тозон ба Воҳид дурбинашро нишон дода, ба ҳавлии Азимино даромад. Аз он ҷо ба ҳавлии Фарҳодино рафт. Дар як фурсати кӯтоҳ қариб ҳамаи бачаҳои деҳа аз паси Акрамчон метохтанд. Бачаҳо тозон ба теппаи Сангсуфа рафтанд. Сангсуфа ҷои баландтарини деҳа буда, аз он ҷо ҳам замину ҳам осмонро хеле нағз дидан мумкин буд. Акрамчон ва чӯраҳояш бо навбат тамоми деҳаро бо дурбин тамошо карданд. Ба онҳо чунин намуд, ки деҳаашон бо дурбин ҷандкарата зебою қалонтар менамояд. Сипас, Акрамчон дурбинро гирифта гуфт:



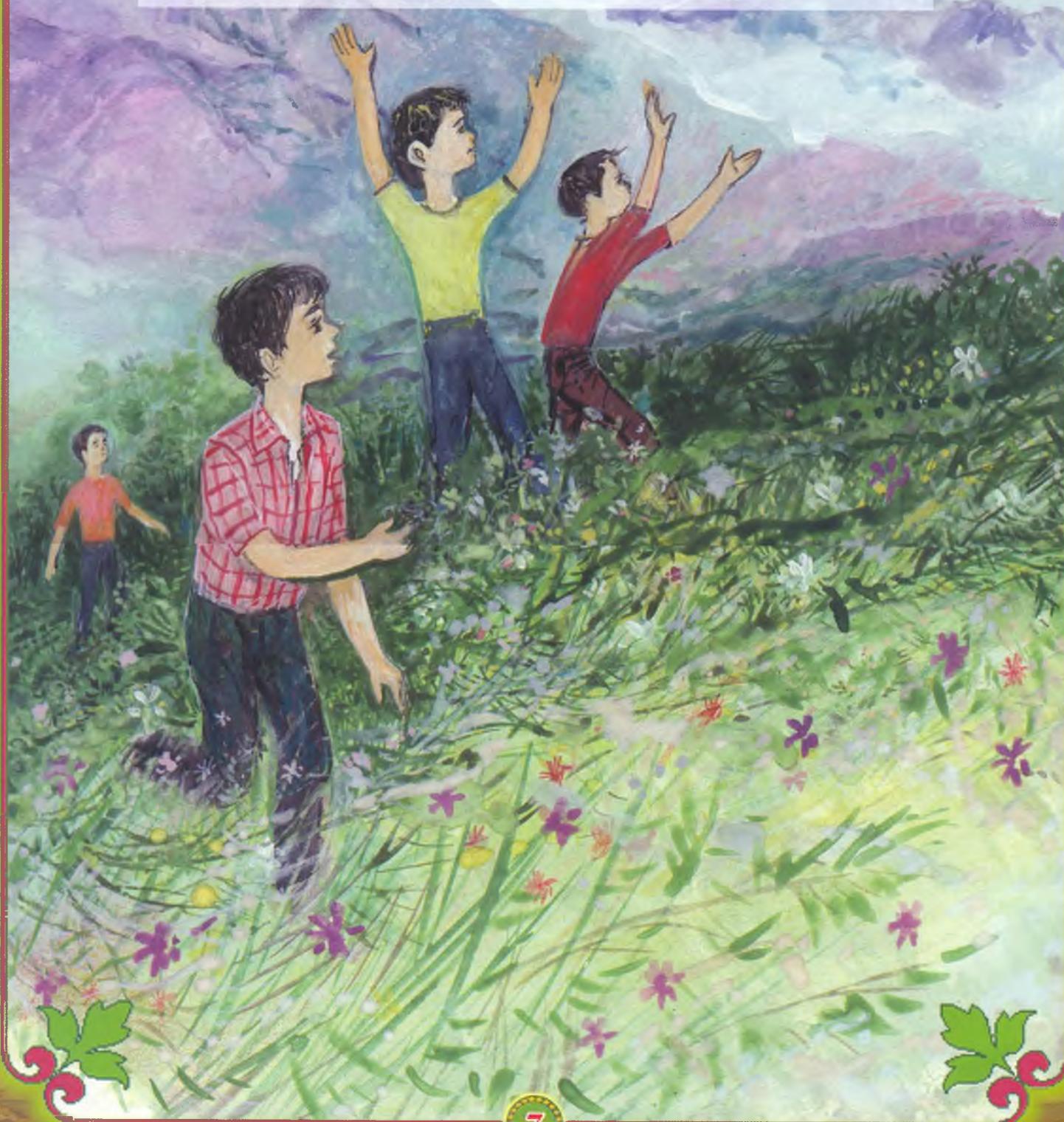
— Бачаҳо, акнун мо бояд самолётро бинем. Касе якум шуда аз овози самолёт дарак ёбад, аввал ўбо дурбин ба он менигарад.

Ҳамин тариқ, бачаҳо чашму гӯш ба осмон шуда, хомӯш монданд. Офтоб оҳиста-оҳиста гуруб мекард.

Нишастанд, нишастанд, лек ягон овози самолёт ба гӯш намерасид. Бачаҳои сода намедонистанд, ки фурудгоҳи деҳаи онҳо танҳо рӯзона самолёт қабул мекунаду ҳалос.

Ҳамин тариқ он рӯз ба бачаҳо тамошои самолёт муюссар нашуд. Онҳо хеста ба поён — ба деҳа фаромаданд ва то пағоҳ бо ҳамдигар хайрухушкунон, хона ба хона шуданд.

Он шаб Акрамҷон дурбинашро оғӯш карда хоб рафт. Ӯ чанд бор самолётро хоб дида, дурбинашро ба даст гирифт. Чанд бор аз шодию ҳаяҷон часта аз хобаш хест.





Саҳари масти хоб буд, ки гурроси самолёт ӯро бедор кард. Акрамчон, ки дар кати рӯи ҳавлӣ меҳобид, ҷашмонашро молида, ба осмон нигарист. Дар ҳақиқат самолёт парвоз мекард. Акрамчон дурбинро ба самолёт нигаронд. Ӯ бо дурбин самолёти қалону зеборо медид. Мана, вай ҷархояшро мебинад, тирезаҳои мудавварашро тамошо мекунад. Ана, ҳихояд ӯ лётчикашро дид! Вай ба гӯшҳояш ким-чизеро пӯшида, буд, ки Акрамчон чӣ будани онро намедонист Фавраназ падараш пурсид.

— Он радио аст, бо радио фармони заминро гӯш мекунад, — шарҳ дод падараш.

— Лётчик шудан душвор аст? — ҷашм аз самолёт наканда пурсید Акрамчон.

— Не, фақат аъло хондан лозим, — гуфт падараш.

— Манимсол ба мактаб меравам ва аъло меҳонам, — ваъда дод Акрамчон дурбинашро аз чашм наканда...

Имрӯз Акрамчон чунон хурсанд, ки мислашро то ҳол надида буд. Хурсандии ўна аз барои рӯзи таваллудаш, балки аз он низ буд, ки бори аввал самолёт ва лётчики онро баравло дид. Акнун дар дилаш шавқи лётчик шудан мечӯшид...





Абдурахмон РАСУЛИ
ДУРБИН
(ҳикоя)

Душанбе, хиёбони Саъдии Шерозӣ 16,
ТҶБ «Истиқбол» – 2009.

Муассис ва мушовир Латофати Кенча
Мухаррир Юсуфҷон Аҳмадзода
Мусаввир Абдусаломи Абдулло
Тарроҳ Комрони Раҳмонзод
Мусаххех Гаинчинаи Муллоҷон

Ба чоп супорида шуд · 15.03.2009,
Ба нашраш имзо шуд · 27.03.2009.

Андозаи 60x84 1/16. Ҷузъи чонию ҳисобӣ · 2,5.
Адади нашр · 5.000. Нарҳаш шартномавис.

ISBN 978-99947-53-31-4



9 789994 753314

Дар интишороти «Mega-Basim» (Туркиё) чоп шудааст